

ע"פ 30879/03/16 - י ק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 יוני 2016

עפ"ג 30879-03-16 ק נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המעוררת י ק

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המעוררת ובאת כוחה עו"ד נטע חפץ

ב"כ המשיבה עו"ד אפרת פאר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת א. דניאלי) מיום 11.2.16 בת"פ 12331-01-14 לפיו הורשעה המעוררת בעקבות הודייתה בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים ופגיעה ונגזרו עליה שישה חודשי מאסר בפועל, הפעלת שישה חודשי מאסר על תנאי אשר הוטלו על המעוררת בת"פ 3933/06 בבית משפט שלום בפתח תקווה בחופף למאסר שהוטל בתיק זה, שישה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 1,500 למתלוננת.

2. רקע הרשעתה של המעוררת הינו אירוע מיום 4.5.13 עת דרשה מהמתלוננת - בת זוגה אשר התגוררה עמה בביתה כי תעזוב את הבית. המתלוננת ביקשה מהמעוררת להירגע וכי השתיים תלכנה לישון בטרם תשוחחנה ואולם המעוררת סירבה לעשות כן, נטלה סכין, הניפה אותו לעבר פניה של המתלוננת תוך שהיא צועקת לעברה ודקרה את המתלוננת באמצעות סכין בכף ידה ובכתפה. לאחר מכן התקשרה המעוררת למשטרה ואמרה למוקדן כי יש אצלה מישהי שעושה אצלה בלגן בבית ועוד מעט יהיה פה רצח. עוד אמרה למוקדן כי תשחט אותה ותביא את המתלוננת בארון. היא הוסיפה וציינה כי המתלוננת מלאה בדם והיא תוסיף ותמלא אותה בדם.

3. בעניינה של המערערת הוגשו שני תסקירים, זאת בין היתר במטרה לבחון את האפשרות להאריך מאסר על תנאי החל בעניינה נוכח מצבה הרפואי. המדובר במערערת בת 56, גרושה ואם לבן המתגורר בסמוך עליה, ללא קשר משפחתי ממשי הסובלת מבעיות בריאות רבות, מתקיימת מקצבת נכות של המל"ל ומסתייעת בעובדת זרה. בסמוך לגירושה החלה להשתמש בסמים עד לפני כ-15 שנה ניהלה אורח חיים שולי שכלל שימוש בהרואין אותו מימנה באמצעות סחר בסמים. בעברה ביצוע עבירות מרובות והיא ריצתה 8 תקופות של מאסר בפועל בגין עבירות שבל"ר, תקיפה, שימוש בסמים, סחר בסמים, אלימות ועבירות מין כאשר מהמאסר האחרון השתחררה בחודש ספטמבר 2010.

שירות המבחן מתרשם כי המערערת אינה לוקחת אחריות על ביצוע העבירות, מצמצמת ומטשטשת את הבעייתיות שבמעשיה ומשליכה את האחריות להתנהגותה על המתלוננת. המערערת שוללת בעיית אלימות בהתנהגותה וגם צורך בטיפול ייעודי. כן נמצא שאינה סובלת להבנתה מתלות בסם ואינה זקוקה להתערבות טיפולית.

שירות המבחן התרשם כי המערערת בעלת דפוסים אימפולסיביים ותוקפניים וכי מערכת ערכים שולית אפיינה אותה לאורך שנים. לפיכך התרשם שירות המבחן קיים סיכון משמעותי להישנות מעורבות בפלילים ולא בא בהמלצה טיפולית כמו גם נמנע מהמלצה להארכת המאסר המותנה. בשל מצבה הרפואי של המערערת נשלחה לקבלת תסקיר משלים ואולם גם תסקיר משלים זה מגלה נוכח מערכת הערכים והתמכרותה לסמים, דפוסי אישיותה התוקפניים כמו גם חומרת הפגיעה במתלוננת בהיעדר קבלת אחריות, לא ניתן לשלול את הסיכון הקיים. לפיכך לא ניתנה המלצה טיפולית גם בתסקיר המשלים.

4. בגזר דינו עומד בית המשפט על חומרתן היתרה של המעשים כמו גם האיומים המצויים ברף גבוה ואשר בוצעו הן בפני המתלוננת והן באוזני שוטר אליו התקשרה וכן על קיומו של פוטנציאל נזק משמעותי. בית המשפט מתייחס למדיניות הענישה ולפסיקה הנוהגת ובשקלול הנתונים קובע את מתחם העונש ההולם החל ב-6 חודשי מאסר בפועל וקלא ב-18 חודשי מאסר. עוד קובע בית המשפט כי תסקירי שירות המבחן מקיפים ומלמדים כי הקשיים אינם נובעים ממצבה הרפואי של המערערת אלא מהיעדר קבלת אחריות והיעדר הבנה של מידת מסוכנותה כמו גם דפוסי התנהגותה התוקפניים. עקב ההכרה במצבה הרפואי הסכימה המשיבה מלכתחילה לעתור לעונש מאסר אשר יהיה חופף למאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדה וכך נעשה.

5. למערערת עבר פלילי מכביד מאוד גם שרובו אינו מהשנים האחרונות. עם זאת בתיק שבו הוטל עליה המאסר המותנה שהופעל במסגרת התיק שלפניו, נידונה בצירוף של שלושה תיקים בגין עבירות אלימות ואיומים וכבר אז נטען באשר למצבה הרפואי. עיון בגזר הדין מלמד כי גם אז התחשב בית המשפט בהתדרדרותה הפיזית של המערערת ואולם במאזן השיקולים העדיף את האינטרס הציבורי והורה על מאסרה. בית המשפט קמא מציין כי הארכת מאסר מותנה נעשה בנסיבות חריגות ובענייננו כאמור לא בא שירות המבחן בהמלצה לעשות כן.

6. תמצית נימוקי הערעור היא כי מאז גזר דינה עברה המערערת תהליך שינוי משמעותי בתפיסותיה ובהפנמת חומרת מעשיה. מדובר באישה שעייפה מאורח חיים עברייני ומצויה בראשיתו של הליך שיקומי טיפולי במרכז למניעת אלימות במשפחה ברעננה. משכך מבוקש על ידי המערערת להפנותה לקבלת תסקיר משלים. המערערת מפנה למצבה הרפואי המורכב והצורך בהימצאותה בסביבה סטרילית, קרוב לציוד הגיבוי וטוענת כי מאסר בפועל ישפיע על מצב בריאותה בשל התנאים הסניטריים הקשים בכלל וללא תרופות ותנאים רפואיים מתאימים עלול להיגרם סיכון ממשי לחייה. לאור האמור עותרת היא להארכת המאסר המותנה בשל שיקולי צדק הנובעים ממצב בריאותה והסיכון לחייה אם תיכנס למאסר, היעדר נזק חמור למתלוננת, הודאתה בעובדות כתב האישום, העובדה כי לא נפתחו לה תיקים נוספים והשתתפותה בקבוצה טיפולית.

בפתח הדיון שנערך לפנינו היום עתרה המערערת לשליחתה המחודשת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר עדכני וזאת נוכח העובדה כי החלה בהליך טיפולי ואף השתתפה בשתי פגישות בשבועיים האחרונים.

7. המדינה עותרת לדחיית הערעור וסומכת טיעוניה על נימוקי גזר הדין. המדינה מזכירה כי כל פנייתה הטיפולית של המערערת החלה אך כשבועיים עובר לדיון היום ועל כן אין בה אלא מגמתיות שתכליתה להימנע מכניסה לכלא. אף לפי המסמכים שהוגשו, ללא קבלת רשות מבית המשפט טוענת המשיבה כי המערערת איננה מגיעה לטיפולים ולמעקבים מסודרים וזאת למרות בקשותיהם החוזרות של הרופאים בעניינה ובמידה וסבורה המערערת שלא ניתן לקבל את הטיפול הרפואי בכלא צריך הדבר להיבחן על ידי שב"ס אשר בעניין זה קיימים הליכים נפרדים לצורך כך. לבסוף מפנה המשיבה לתסקירים השליליים שהוגשו בעניינה.

8. לאחר שעיינו בהודעת הערעור על נספחיה, בפסק דינו של בית המשפט קמא ושמענו את טיעוני הצדדים לא מצאנו מקום לשלוח את המערערת לקבלת תסקיר נוסף באשר התסקיר שהוגש לפני בית המשפט קמא הינו לפני זמן לא רב, הוא עדכני באופן יחסי ואין בו שינוי ביחס לתסקיר קודם אשר ניתן בעניינה. כמו כן, לא מצאנו מקום להתערבותנו בפסק הדין עצמו.

9. בית המשפט קבע את קביעותיו ועונושה של המערערת כשמביא הוא בחשבון את מכלול השיקולים הנדרשים ובכלל זה שיקולי הקולא, נסיבותיה האישיות ומצבה הרפואי ולאחר שהתקבלו שני תסקירים שליליים בעניינה שלא המליצו על אפיק טיפולי. לא מצאנו כי נפלה שגגה כלשהי מלפניו של בית המשפט קמא. בעניין זה נזכיר את הכלל כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונושה שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרה של טעות בולטת או חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת. אין צורך לומר שאין זה המצב בענייננו.

בהינתן העובדה כי אין המדובר בפגישתה הראשונה של המערערת עם בית המשפט ועברה מכביד ביותר, ואף מאסר מותנה שנפסק בעניינה בין היתר נוכח טיעוניה למצב רפואי בעייתי ושהיה תלוי בעניינה לא הרתיעה, נראה בבירור כי פסק דינו של בית המשפט קמא מאוזן ומידתי בייחוד כשמצא

לנכון לחפוף את מלוא עונש המאסר שהושת על המערער לתקופת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד בעניינה ואין מקום להתערב בו.

מן הראוי להזכיר כי הכלל שנקבע בסעיף 56 לחוק העונשין הוא, שביצוע עבירת תנאי מפעיל את המאסר המותנה ורק במקרים חריגים בלבד ורק מטעמים שיירשמו רשאי יהיה בית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי זאת אם שוכנע כי בנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו. לא מצאנו אפוא כל עילה מספקת להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט קמא בקביעתו גם בעניין זה שלא להיעתר לבקשת המערערת להאריך את התנאי בעניינה.

10. לאור כל האמור נדחה הערעור.

המערערת תתייצב לריצוי מאסרה בבית סוהר "נווה תרצה", ביום 4.9.16 עד השעה 10:00, כשברשותה תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

המועד נקבע לבקשת המערערת ובהסכמתה ההגונה של ב"כ המשיבה וזאת על מנת לאפשר למערערת להשלים טיפולי פיזיותרפיה קודם כניסתה.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערערת לריצוי עונשה.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד